

РЕШЕНИЕ

№ 7027

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6628** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и следващи от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221021000358-091-001 от 5.1.2022 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 440/25.3.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който е отказано на дружеството право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 86 886,83 лв. за данъчни периоди м. 7.2016 г., м. 8.2016 г. от м. 4.2019 г. до м. 6.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., от м. 1.2020 г. до м. 8.2020 г. и са определени лихви за забава в размер на 21 299,93 лв.

В жалбата се поддържа, че РА е издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон и е необоснован. Жалбоподателят счита, че от събраните по преписката доказателства се установява наличието на всички предпоставки, обуславящи правото на данъчен кредит по доставките, по които това е отказано. Жалбоподателят твърди, че в хода на ревизионното производство е установено изпълнение на доставките. Моли за отмяна на ревизионния акт.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован чрез залепване на уведомление, не се представлява.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП, не се представлява.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата,

събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221021000358-020-001 от 21.1.2021 г., връчена на 16.2.2021 г. електронно, по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК, на обявения от дружеството електронен адрес, е възложено извършването на ревизия на „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 1.7.2016 г. до 31.8.2020 г. На основание чл. 114, ал.1 от ДОПК, считано от датата на връчване на заповедта тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 16.5.2022 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал.2 от ДОПК срокът е продължен до 16.7.2021 г. със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221021000358-020-002 от 14.5.2021 г. и Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221021000358-020-003 от 16.7.2021 г., връчени по електронен път.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221021000358-092-001 от 22.10.2021 г., връчен електронно ведно с доказателствата на 1.11.2021 г. От дружеството е подадено Възражение, вх. № Р-22221021000358-В.-001-И от 15.12.2021 г. по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е преценено от ревизиращия екип като неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221021000358-091-001 от 5.1.2022 г., издаден от С. Т. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С. като орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С. като ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 6.1.2022 г.

Дружеството е обжалвало РА по административен ред с жалба, съответно с вх. № 53-06-382 от 19.1.2022 г. по регистъра на ТД на НАП - С., и вх. № 23-22-98 от 25.1.2022 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ - С., която решаващият орган е приел за неоснователна и с Решение № 440/25.3.2022 г. е потвърдил изцяло РА. Решението на директора на дирекция „ОДОП“ е връчено на 30.5.2022 г.

С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС по фактури, издадени от „ИНТЕРСТЕЛАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], които са предмет на настоящия спор, в размер на 86 886,83 лв. за данъчни периоди м. 7.2016 г., м. 8.2016 г. от м. 4.2019 г. до м. 6.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., от м. 1.2020 г. до м. 8.2020 г. и са определени лихви за забава в размер на 21 299,93 лв.

Извършените в хода на ревизията процесуални действия и направените от ревизиращите органи въз основа на събраните доказателства констатации и изводи са следните:

Декларираната от жалбоподателя дейност е строително-ремонтни услуги, интериорен дизайн, проектиране, търговско представителство и посредничество на наши и чужди фирми в страната и чужбина, както и всяка друга дейност, позабравена от закона. Установено е, че дружеството разполага с наети лица по трудов договор на длъжности, съответстващи на бранша: управител, главен инженер строителство, общ работник, монтажист, координатор безопасност, финансов управител и ръководител строителство.

На дружеството са връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, в отговор на което са представени документи.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците, при които е установено следното:
1. „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД е с основна дейност „строителство и други съоразения - неклассифицирани”.

Дружеството не е представило документи за проверка, относими към включените от „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД фактури в „Дневник за покупки“ през периодите м. 7.2016 г. и м. 8.2016 г. Органите по приходите са счели, че не може да бъдат установени обстоятелства за вида и мястото на извършване на доставката, начин на разплащане, наличието на материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършването ѝ от този доставчик. „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД е отразило процесните фактури в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС на дружеството и в СД по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за съответните данъчни периоди с получател „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД.

При служебно извършени проверки в информационните системи на НАП органите по приходите са установили, че през 2016 г. „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД е подавало уведомления по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда за лица, назначени на длъжности: технически ръководител строителство, общ работник, шпсаджия - мазач, общ работник поддръжка на сгради, технически изпълнител и офис мениджър. Дружеството не е подало Справка по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за изплатени доходи на физически лица по извънтрудови правоотношения. Същевременно, за периодите от м. 7.2016 г. до м. 8.2016 г., през които се твърди, че са извършени процесните услуги, са подавани декларации, обр. 1 за едно лице на длъжност общ „работник поддръжка на сгради“ и за едно лице на длъжност „технически изпълнител“, които не биха могли да извършат спорните доставки в посочените обеми и срокове.

При тези обстоятелства ревизиращите органи са приели, че соченият доставчик не разполага с кадрова обезпеченост за извършване на СМР. Установили са още, че в част V на подадената годишна данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ не са декларирани годишни счетоводни разходи за амортизации съгласно чл. 54 от ЗКПО, което е послужило за допълнителен аргумент в подкрепа на констатацията за липсата на активи за извършване на дейността.

Приходните органи са обосנוвали извода, че не са налице доказателства за това доставчикът да е разполагал със съответния вид и количество материали, за влагането им в описаните строителни услуги, съответно за изписването им по вид и количество. Липсват доказателства за наличие на необходимите машини, инструменти и съоръжения за извършване на монтажни дейности, за положен труд от наетите по трудови правоотношения лица на конкретните обекти, или участие на подизпълнител за извършване на услугите. Не са доказани възможностите на дружеството или на предходен доставчик да изпълни конкретните услуги с лица, наети на трудов или граждански договор. Органите по приходите са обосנוвали извод, че услугите са извършени, но действителният изпълнител е ревизираното дружество, което разполага с необходимата техническа и трудова обезпеченост и съответните материали за монтаж на възложените услуги.

Предвид горното на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 12 886,83 лв., упражнено от ревизираното лице по фактурите издадени от „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД за данъчни периоди м.7.2016 г. и м. 8.2016 г.

2. „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД е издало фактури, по които жалбоподателят е претендирал правото на данъчен кредит, са на обща стойност 370 000,00 лв. и ДДС в размер на 74 000,00 лв. Тези фактури са с предмет „авансово плащане“ и „съгласно договори за СМР“. Към някои от тях са представени фискални бонове.

В представените писмени обяснения е пояснено, че изпълнението на услугите е извършено със собствен персонал, назначен на трудови и граждански договори. Обяснено е, че дружеството няма наети офиси и обекти, като всички необходими материали, транспорт и техника са предоставени от възложителя, а разплащането е осъществено както в брой, така и по банков път, което е видно от представените платежни документи.

От ревизирания субект са представени четири договора, с които е възложено на „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД извършването на СМР.

За „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД са налице данни за назначени две лица на длъжност - технически ръководител строителство и техник поддръжка на сграсти, като не са установени данни за изплатени доходи на физически лица по извънтрудови правоотношения, т.е липсват ангажирани лица по граждански договори. Констатирано е, че „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД е декларирано покупки от рискови доставчици.

Задълженият субект е представил идентични на документи - фактури, протоколи, договори, счетоводни регистри, включително и доказателства за извършени услуги. В приемо-предавателни протоколи по видове обекти на магазин „ДМ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „Полагане на Хидроизолация покрив на „Р. П. С.“ са описани видовете СМР по количество, единична и обща цена, които трябва да бъдат изпълнени.

Въз основа на направените констатации е прието, че соченият доставчик не разполага с кадрова обезпеченост за извършване на описаните по - горе видове СМР. Въз основа на подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. и 2020 г. е установено, че в част V от ГДД не са декларирани годишни счетоводни разходи за амортизации съгласно чл. 54. ал. от ЗКПО. следователно дружеството не притежава активи, необходими за извършване на дейността, има само регистрирани ЕКАФП.

Приходните органи приели, че не се доказва доставчикът да е разполагат със съответния вид и количество материали, изписването им по вид и количество и влагането им в описаните строителни услуги. Прекият доставчик не е представил доказателства за наличие на необходимите машини, инструменти и съоръжения за извършване на монтажни дейности, за полаган труд от наетите по трудови правоотношения лица на конкретни обекти, нито използването на подизпълнител за извършване на услугите. Не са доказани възможностите на дружество - предходен доставчик да изпълни конкретните услуги с лица, наети на трудов или граждански договор. Представените договори, фактури, приемо-предавателни протоколи за изпълнени количества СМР са частни документи, съставени във връзка с процесните доставки и не доказват факта за осъществяване на възложеното по договорите за извършване на СМР. Формирали са заключението, че ревизираното дружество е действителният изпълнител на услугите, предвид на това, че то самото разполага с необходимата техническа и трудова обезпеченост и наличието на съответните материали за монтаж на процесните услуги и това обстоятелство е известно на жалбоподателя.

С оглед изложената фактическа обстановка и на основание чл. 68, ал.1, т.1, чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС с РА не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 74 000,00 лв., упражнено от ревизираното

дружество по фактурите, издадени от „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД за данъчни периоди от м. 4.2019 г. м. до м. 6.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г. и от м. 1.2020 г. до м. 8.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на административния ред за обжалване на РА, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършването на ревизията. РА е издаден от възложителя и ръководителя на ревизията, т.е. от компетентния съгласно чл. 119, ал.2 ДОПК орган. Актът е в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал.1 ДОПК. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По съществуващия правния спор:

За да е налице правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, следва да са изпълнени условията на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, както и да не са намерили проявление ограниченията на това право, визирани в чл. 70 от същия закон. Видно от разпоредбата на чл. 68 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Чл. 69, ал. 1 от ЗДДС съдържа изискването стоките или услугите, предмет на доставката, да се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, за да има право лицето да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити.

Приспадането на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка вка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. По смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на право на собственост или ограничени вещни права върху стока. Нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС определя като доставка на услуга всяко извършване на услуга. Датата на прехвърляне на собствеността или датата на извършване на услугата представляват данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли данък и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени факт ури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, в яма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

За да се признае на получателя по облагаема доставка право на приспадане на данъчен кредит, следва кумулативно да са изпълнени две предпоставки - лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, и наличието на реално осъществена доставка на тези стоки или услуги. Съгласно Решение на СЕС от 29.04.2004 г. по дело C-152/02 „правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период,

през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба (чл.18, ал.2 от Шестата директива), а именно: стоките да са били доставени или услугите – извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура”.

Тежестта за доказване наличието на реална доставка е на жалбоподателя, за когото възникват благоприятните последици, свързани с упражняване правото на данъчен кредит. В случая, в подкрепа на тезата си, че издадените фактури от процесните доставчици обективират действително получени стоки и услуги жалбоподателят е ангажирал множество и различни писмени доказателства, ССЧЕ и съдебно-графологичната експертиза.

В предмета на доказване е реалното извършване на различни доставки на стоки и услуги от различни доставчици, като към фактурите, документиращи различните доставки в ревизионното производство са представени различни доказателства.

Касасе се за група дружества, всеки от които е обвързан с някое от другото било като пряк или като предходен доставчик.

Спецификата на икономическата дейност предполага, че документите, които се съставят в отношенията между търговци, в преобладаващата си част, са частни свидетелстващи или диспозитивни. Те не се ползват с материална доказателствена сила досежно своето съдържание, с оглед на което преценката на тяхната вярност следва да се осъществи от съда въз основа на съвкупния анализ на всички относими доказателства. Дори да се приеме, че представените частни писмени доказателства в подкрепа на фактурите, съставляват доказателство, че изявленията в тези документи са направени от издателите им, това не значи автоматично, че тези изявления са верни.

За да се прецени дали са реално изпълнени доставките релевантно е да се извърши преценка относно обезпечеността на доставчиците за тяхното изпълнение. Допълнителен аргумент в тази насока е цялостното поведение на доставчиците като данъчни субекти, т.е. дали същите надлежно декларират и заплащат данъчните си задължения, дали същите са осигурили представител на декларираните данъчни адреси за осъществяване на контакт е НАП и т.н.

Представени са четири идентични по съдържание договори за възлагане на СМР по отношение на „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД и един по отношение „ТОВЕР ТРУП“ ЕООД, които не са придружени от предвидените в тях документи. Констатирано са противоречия в съдържанието им. Например с чл. 3, ал. 1 от договорите с „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД е посочено възложителят да заплати аванс на изпълнителя на стойност 15 000,00 лв. на база извършените СМР, като същевременно в ал. 3 на същия е договорено, че възложителят няма да извършва авансово плащане към изпълнителя по договора.

Съгласно предмета на договорите изпълнителят приема да извърши вписаните СМР дейности със свои квалифицирани специалисти. Липсват документи, от които да е видно, че съобразно обема и вида на услугите да са разполагали с необходимите работници квалифицирани специалисти, обучени за конкретната работа и притежаващи необходимия документ за правоспособност. Няма данни за надлежно оформен списък на работниците, съдържащ данни за трите имена на работника, длъжност, вид работа, която изпълнява, нито списък с лицата, притежаващи квалификационни групи по е

ле кг робезо пас и ос т, което е заложено в Споразумение за съвместно осигуряване на ЗБУТ и опазване на околната среда /т. 11 и т. 21/. В съответствие с изискванията на ЗБУТ в това споразумение е регламентирано да не се допускат лица, които нямат необходимата квалификация, не са обучени за съответната работа и не притежават необходимия документ за правоспособност. Следователно, липсват каквито и да е данни и доказателства сочените подизпълнители „ИНТЕРСТЕЛЛАР“ ЕООД и „ТОВЕР ТРУП“ ЕООД да са имали работници и квалифицирани специалисти, обучени за конкретната работа и притежаващи необходимия документ за правоспособност и квалификация. Не са представени от дружествата и доказателства за лицата, на които е възложено изпълнение на посочените услуги, нито са ангажирани такива и пред съда.

Липсват документи за извършени разходи за сметка на изпълнителя според договорите, в това число: разходи, свързани с командироването на лица до обектите, които са в различни населени места /пътни, хотел, храна ; разходи за необходимите и задължителни предпазни средства; разходи или доказателства за преминал курс по електробезопасност. разходи за материали, относими към документирания СМР услуги и други. Липсват и доказателства за получени, заприходени и изписани вложени материали в услугите СМР, включително за доставка, транспорт и съхранение. Това не е видно, нито от приложените оборотни ведомости или счетоводни справки на сметки, нито от ангажираните приемо - предавателни протоколи, в които като място на доставката е посочено само мястото на обекта. Липсата на преки доказателства за изпълнението на договорените дейности от посочените доставчици е индикация за формалния характер на съставените документи - протоколи и договори. Паралелно с това услугите в процесните фактури са описани общо, а не конкретно по вид.

Съгласно чл. 71, т, 1 от ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане при условие, че притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС. С разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от ЗДДС са подробно описани изискванията към първичните счетоводни документи. Едно от тях е визираното чл, 114, ал. 1, т, 9, а именно количеството и вида на стоката, вида на услугата. В Решение от 08 май 2013 г. по дело С-271/12 PETROMA TRANSPORTS SA, СЕС е посочил, че разпоредбите на **Шеста директива** трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, по силата на която правото на приспадане на ДДС може да се откаже на данъчнозадължени лица, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение към последните след приемането на решението за отказ е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки. От така съставените фактури не може да се установи съответствие на предмета на същите с предмета на приложените към тях протоколи и извършената работа, както и съответствие с приложените към жалбата доказателства за извършени от „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД последващи услуги към клиентите.

Фактурираните доставки /демонтаж на стари инсталации, изграждане на окачени тавани/, изискват наличие на персонал, преминал инструктажи, както

и такъв притежаващ квалификационни свидетелства за електробезопасност. За изпълнението на документираните услуги, е необходимо наличие и влагане на строителни материали, използване на техника, складови бази за съхранение на материалите, от които да се товарят, както и транспорт. Доказателства за тези относими към предмета на спора обстоятелства не са представени в хода на ревизията.

За разлика от процесните фактури, издадени от доставчиците, във фактурите към клиентите, издадени от жалбоподателя е ясно очертан предметът на доставка. „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД не е обосновал реалност на доставките от спорните доставчици. Предметът по издадените от тях фактури е използван за последващи доставки. Дружеството не е предоставило информация за обстоятелството по какви критерии е избрало доставчиците си. Съдът намира, че изборът на спорните доставчици не е извършен на база обективни търговско-икономически критерии и жалбоподателят не е целял получаване на реални доставки на стоки и услуги, а само съставяне на данъчни документи, които да осигурят възможност за ползване на право на данъчен кредит за съответните периоди. Всички изложени по-горе факти и обстоятелства, преценени в съвкупност, дават основание да се заключи, че е налице форматно документиране на доставки, без да има фактическо изпълнение, като това обстоятелство е било известно и няма как да не е известно на ревизиращия субект, тъй като то разполага с цялата и необходима материално-техническа база и трудов ресурс и е фактическият изпълнител на процесните услуги. В тази връзка съдът намира, че са предприети съответните действия и са установени всички релевантни към спора обстоятелства, чиято преценка е довела до обосноваване на крайния извод в РА.

По тези съображения съдът намира, че издадения ревизионен акт е законосъобразен, като не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1-5 АПК. При този изход на спора и с оглед изложеното, съдът намира, че издаденият ревизионен акт е законосъобразен, а жалбата срещу него е неоснователна. Не са допуснати твърденията от жалбоподателя процесуални нарушения, като РА е издаден в съответствие с материалния закон.

Не са претендирани разноски, поради което и съдът не следва да се произнася.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, I отделение, 21 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221021000358-091-001 от 05.01.2022 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 440/25.3.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който е отказано на дружеството право на

приспадане на данъчен кредит общо в размер на 86 886,83 лв. за данъчни периоди м. 7.2016 г., м. 8.2016 г. от м. 4.2019 г. до м. 6.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., от м. 1.2020 г. до м. 8.2020 г. и са определени лихви за забава в размер на 21 299,93 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му.

СЪДИЯ: